

CREDITS

PRODUCTIE

Theater Malpertuis

TEKST

Naar ondermeer Rainer Werner Fassbinder

REGIE

Piet Arfeuille

SPEL

David Geysen (Fassbinder)

Ananda Dev Vaes (Fassbinder)

Tania Van der Sanden (moeder van Fassbinder)

Pieter Verelst (Armin, vriend van Fassbinder)

VORM

Piet Arfeuille, Steve Salembier

KOSTUUMS

Lieve Pynoo

LICHT & GELUID

Wim Loobuyck

Rik Teunis

Foto's

Fred Debrock

MET DANK AAN

Flanders Tax Shelter

Belgian Tax Shelter

Vlaamse Gemeenschap

AMOR MUNDI

MALPERTUIS | THEATERMAKERS
SINDS 1967

OVER AMOR MUNDI

De voorstelling gaat over een nacht in oktober 1977 waarin cineast Rainer Werner Fassbinder (een dubbelrol voor David Geysen en Ananda Dev Vaes) koortsachtig het nieuws volgt. Een vliegtuigkaping van een links-radicalen groepering houdt hem wakker. Het nieuws is aanleiding voor felle discussies met zijn vriend Armin (Pieter Verelst) en zijn moeder (Tania Van der Sanden). Wordt de democratie te veel beleden in woorden maar niet in daden? Is geweld legitiem als het aangewend wordt om de wereld beter te maken?

Regisseur Piet Arfeuille plaatst verschillende generaties bij elkaar en laat ze luidop denken, filosoferen en debatteren. Hij schetst een tijdsbeeld uit de jaren '70 dat tegelijkertijd aanvoelt als vandaag.

Radicaal zijn is cool... zo lijkt het wel in deze tijd. Maar misschien is de echte dialoog er wel één die geen antwoorden geeft, maar juist vragen stelt en het denken opentrekt. Is het gevaarlijk of net belangrijk om je uit te spreken?

Een verhaal over het recht of de plicht je standpunt duidelijk te maken, over morele kompassen en hoe die soms het noorden kwijtraken, over broccoli, telefoongerinkel en veel alcohol.

Er wordt gerookt tijdens de voorstelling.

HISTORISCHE ACHTERGROND

De herfst van 1977, ook wel *Deutscher Herbst* genoemd, vormde het hoogtepunt van het extreem-linkse geweld in West-Duitsland.

Twee jaar daarvoor was het proces van start gegaan tegen de kopstukken van de eerste generatie van de Rote Armee Fraktion (RAF): Andreas Baader, Gudrun Ensslin en Jan-Carl Raspe. In april 1977 kwam het verdict: de beklaagden werden schuldig bevonden aan vier moorden, zevenentwintig pogingen tot moord en het vormen van een criminele organisatie. Ze kregen levenslang. In de gevangenis werden ze geïsoleerd van andere gevangenen en werd gelijk welk menselijk contact met hen verboden.

Om hen vrij te krijgen, kaapte een nieuwe generatie RAF een vliegtuig van Lufthansa met bestemming Frankfurt. Aan boord een negentigtal passagiers. Het vliegtuig bleef dagen lang in de lucht hangen en op 16 oktober werd de piloot vermoord, zijn lijk werd achtergelaten op het vliegveld.

Op de avond van 17 oktober maakten de Duitse strijdkrachten van het antiterreurcommando GSG9 een einde aan de kaping. Drie van de vier kapers kwamen daarbij om, alle gijzelaars werden bevrijd. De ochtend na de bestorming van het gekaapte vliegtuig ontdekten bewakers in de gevangenis van Stammheim de levenloze lichamen van Baader, Ensslin, Raspe. Zelfmoord, luidde de officiële berichtgeving.

Het is in die koortsachtige nacht van de bestorming van de GSG9 gevolgd door de lugubere ontdekking in de gevangenis van Stammheim dat ons toneelstuk zich afspeelt.

Over Rainer Werner Fassbinder

Rainer Werner Fassbinder (1945-1982) was een baanbrekend cineast die met zijn films de verdeeldheid van de Duitse samenleving becommentarieerde.

Hij maakte 42 films op veertien jaar tijd. Een heftig amoreus leven met veel drank en drugs bezorgden hem een vroegtijdige dood.